Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація "Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036
УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XCIII. Ч. 75. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 22-го КВІТНЯ 1986 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, APRIL 22, 1986 No. 75. VOL. XCIII.

УАКРада в Чикаґо вшанує С. Петлюру

Чикаґо. — Відділ Американської Координаційної Ради влаштовує тут академію в честь Головного Отамана військ УНР та голови Дирикторії Симона Петлюри в 60-річчя з дня його смерти, в неділю, 18-го травня ц.р., о год. 4-ій по полудні в школі Шопена. Святочну доповідь прочитає д-р Анатолій Лисий, голова видавничої спілки „Українські Вісті" та фундації ім. Івана Багряного з Міннеаполісу.

В мистецькій частині виступить група бандуристів ОДУМ, хор „Сурма" та інші мистецькі одиниці.

В неділю, 25-го травня під усіми українськими церквами, а їх є в Чикаґо і околицях 10, буде проведена збірка грошей на добудову бібліотеки ім. Симона Петлюри в Парижі. О год. 12:30 того ж дня буде відслужена Панахида в українському православному катедральному соборі св. Володимира з участю всього українського духовенства, представників комбатантів та молоді.

Молодь відзначить Свято Моря

Ню Йорк. — Спілка Української Молоді Америки, Осередок в Пассейку, Н. Дж., запрошує всіх на церемонію та прогулянку відзначити українське Свято Моря, яке відбудеться в суботу, 26-го квітня ц.р., о год. 1-ій по полудні на американському літаконосці „Інтерпід", тут при Захід 46-та вул. і 12-та авеню.

В програмі — піднесення українського національного прапору на літаконосці для відзначення 68-ої річниці виставлення прапору Чорноморською фльотою під час Визвольних Змагань.

Після програми будуть оглядини літаконосця.

Появилась збірка поезій О. Смотрича

Ню Йорк. — Із серії видань Бібліотеки Прологу і Сучасности, ч. 165, на літературному ринку появилася збірка поезій Олександра Смотрича п. з. „Ужинок". Обкладинку до цієї збірки ще виконав, свогодні вже покійний, мистець Яків Гніздовський.

Це 116-сторінкове видання складається із таких підрозділів: „Триптих", „Діряві вірші", „Без назви", „Барвисті вірші", „Дванадцять ескізів", „Кільканадцять мініятюр", „Дещо із недописаного", „Епіложне", „Скупі" вірші", „Ще кілька варіяцій".

Ось кілька зразків із цієї збірки: „Часом тиша вповзає до кімнати з вікна, і кімната вужчає темною нішею. Сумно, коли людина в кімнаті сама, і тиша до ранку здається їй вічною". Або: „В степу ненаситні пожежі стелили чорний килим попелу — червоногриві коні летіли. В степу погожі дні зазеленіли — коні пастись прийшли, сумирні, білогриві". Чи: „Коротка пам'ять по померлому хористу — у хорі все стояв на тому ж втоптаному місці, в сорочці вишитій, барвистій, а поховали — у простій, на кладовищі, десь за містом".

Книжку О. Смотрича, в ціні 6.50 дол. можна набути, звернувшись на таку адресу: Suchasnist , 254 West 31 st. St., 8th. Floor, New York, N. Y. 10001.

ГУЦУЛЬСЬКИЙ ХРАМ В ҐЛЕН СПЕЙ

Ґлен Спей, Н. Й. — Українське Світове Об'єднання Гуцулів запрошує громадян на гуцульський храм св. Юрія, який відбудеться в днях 24-го і 25-го травня ц.р., на оселі „Верховина". Кімнати замовляти в управі оселі пишучи на адресу: Verkhovyna, UFA Resort Centre, Glen Spey, N. Y., 12737, tel.: 914-856-1323.

Фундація проголошує стипендії на студії в УВУ

Вінніпеґ, Ман.—Канадська Фундація Українського Вільного Університету проголосила стипендії на літній семестр 1986 року для канадських студентів Українського Вільного Університету:

- Стипендійний Фонд Михайла Деделюка: одна стипендія для студента-дослідника історії України.
- Стипендійний Фонд Канадської Фундації УВУ: кілька стипендій по 500 дол. (кан.) на різні програми УВУ, зокрема педагогічні курси й семестральні програми.

КФ УВУ надає стипендії з добровільних датків свідомого українського громадянства. Фундація визнана федеральним урядом, як неприбуткова інституція. Всі пожертви і вкладки на Фундацію можна відтягати від податку.

Стипендії будуть признані на основі фінансової потреби, академічних осягів, чи обидвох, і активности в громадській праці. Стипендії призначені на оплату літніх семестрів в УВУ, на оплату спеціяльних навчальних програм, інтернату і місцевого доїзду.

Літні семестри і три або чотиритижневі програми будуть відбуватися цього року між 1-им липня і 31-им серпня.

Подання на стипендії враз із знімкою, життєписом, посвідками академічних успіхів і громадської праці слід надіслати до 5-го червня 1986 року на адресу Фундації: Canadian Foundation for the Ukrainian Free Univercity, 209 Scotia St., Winnipeg, R2W 3X2, Man., Canada.

Проф. О. Пріцак доповідатиме в Ґеттінґені

(ФКУ — Кеймбридж, Масс.). — Один із найголовніших університетів Німеччини — це Ґеттінґен, батьківщина братів Ґріммів та Маркса Плянка. Там у XVIII столітті студіювали випускники Київської Могилянської Академії, як наприклад сходознавець Семен Тодорський.

П'ядесят років тому було положено основи для славістичних студій у Ґеттінґені, що дуже добре розвинулися після Другої світової війни під керівництвом проф. Макса Бравна. Тоді постав там лекторат української мови і літератури у 1949 році. Першим лектором став Омелян Пріцак, що тоді якраз захистив в Ґеттінґені докторську дисертацію зі сходознавства і почав підготовлятися до габілітації, що наступила в 1951 році. Тоді став Олекса Горбач, поки переїхав до Франкфурту, де став професором славістики.

Тепер славістикою в Ґеттенґені керує проф. Андрій де Вінценц. Це син польського письменника Станислава, одного з найкращих знавців Гуцульщини, яку він увіковічнив у своєму багатотомному творі „На високій полонині".

У середу 30-го квітня Слов'янський інститут у Ґеттінґені буде офіціяльно святкувати своє 50-ліття. На почесного промовця запрошено проф. О. Пріцака щоб поділився своїми новими відкриттями у ділянці походження слов'ян і Київської Руси.

Проф. Пріцак прийняв запрошення своєї „Альма Матер" і вибирається до Ґеттінґену.

Відбудеться перша виставка О. Вітик-Войтович в Чикаґо

Чикаґо. — 22-ий Відділ Союзу Українок Америки влаштовує тут першу мистецьку виставку картин і ваз Олени Вітик—Войтович. Відкриття виставки в п'ятницю 9-го травня, о годині 7.30 вечора в домівці „Сеньйора", 2355 Вест Чикаґо авеню. Слово про мисткиню скаже Іванна Ґорчинська.

Олена Вітик-Войтович народжена в Україні, почала студіювати мистецтво в Німеччині 1940 року в берлінській Академії мистецтв. Два роки пізніше, під час викладів, була арештована німецьким Ґестапо і заслала до концентраційного табору в Равенсбрюку. Перервані студії продовжала уже після війни в Академії мистецтва у Мюнхені, де закінчила на відділі графіки.

Переселившись до ЗСА, зразу не брала активної участи в мистецькому житті, вповні зайнята родиною та дбайливим вихованням четверо дітей. У вільних хвилинах одначе дальше не покидала малювати, а коли діти підросли, продовжувала додаткові мистецькі студії в коледжі в Аврорі, Ілл., із зацікавленням у техніці акварелі, олії, акрилику. Зокрема цікаві її вази, виконані оригінальною технікою.

Ще будучи в Европі мисткиня два рази брала участь у мистецьких образотворчих виставках, виконала ілюстрації до діточої книжки Іванни Савицької „Незабудьки" і видала серію різдвяних св'яточних карток.

У ПОКЛОНІ УКЦЕРКВІ

Юніон, Н. Дж.—Патріярхально-Громадський Комітет Українців в стейті Ню Джерзі влаштовує духовну академію у день Українського Патріярхату, в поклоні катакомбній УКЦеркві в Україні.

Академія відбудеться у неділю, 1-го червня ц. р., о год. 4-ій по полудні тут у Вілкінс театрі Кін коледжу при Моррис авеню.

Знайшли підслухові апарати у Берліні

Берлін. — У Західньому Берліні при нагоді звичайного перегляду телефонічних устаткувань, що знаходяться, недалеко границі поміж східнім і західнім Берліном, знайшли добре заховані і технічно на високому рівні післухові апарати.

Ці підслухові апарати були влучені в першу чергу у телефонічних будках, з яких порозумівалися із своїми знайомими чи близькими ті, які саме перейшли границю на захід.

Як стверджено на засіданні сенату у Західньому Берліні, немає ніякого сумніву, що ці підслухові апарати допомагали урядові Східньої Німеччини мати точну контролю над тими, які залишили їхній терен, та мати інформації про їхні дальші пляни на Заході.

При тому також виявлено, що публічні телефонічні будки можна цілий час обсервувати з граничних постів сторожі Східнього Берліну і в цей спосіб поліція Східнього Берліну може точно реєструвати хто і до кого телефонує.

Обговорюючи цей новий доказ шпигунства, сенатор внутрішніх справ Західнього Берліну ствердив, що це вказує на злочинність держави, яка хоче перевіряти та мати під контролею кожний крок і кожне слово своїх громадян. Як інформують, з телефонів, що мали підслухові апарати, часто говорили дипломати, які перебувають на терені Східнього Берліну, але мають можливість без труднощів переходити границю і відвідувати Західній Берлін.

Чи поїде Папа до СССР в 1988 році?

Вашінгтон. — Відомий і широкопочитний тижневик „Ю.С. Нюз енд Ворлд Ріпорт" помістив у числі з 21-го квітня ц.р., коротку, але дуже багатомовну інформацію про можливість поїздки Папи Івана Павла II до Москви в 1988році.

Метою такої поїздки голови Католицької Церкви до СССР, „імперії диявола", як слушно окреслив колись Росію президент З'єдинаних Стейтів Америки Роналд Реґен, була б його участь у відзначуванні 1000-річчя Християнства в Україні, чи як пише журнал „християнства св. Владіміра, подія, яка вважається початком народження християнської Церкви в Росії".

„Чи дійсно поїде Папа до Москви?", — запитує редакція журналу, але не спекулює, не намагається давати відповіді на поставлене питання. В дальшому в журналі написано, що совєтські речники напевно робили б всякі заходи, щоб не дозволити Папі відвідати остої католицизму в СССР, наприклад, три балтицькі країни і Україну. Папа напевно буде старатися полагодити ці справи під час зустрічі з Міхаілом Горбачовим, теперішнім генеральним секретарем ЦК КПСС, як кремлівський лідер прибуде в цьому році до Італії.

У СВІТІ

ДЕРЖАВНИЙ секретар Джордж Шулц заявив групі журналістів, що в Лівії існує дуже поважна група військовиків, які вже давно не погоджуються з політикою полковника Муаммара Каддафі, а американська рішуча постава і відплатні акції з метою покарати Каддафі за ініційований і здійснюваний його людьми тероризм в світі, можуть тільки скріпити діяльність опозиції. Дж. Шулц вважає, що інший лідер Лівії напевно шукавби шляхів співпраці із З'єднаними Стейтами Америки, а замість підтримувати міжнародний тероризм, подбавби про підвищення життьового рівня власного народу.

ПОЛІЦІЯ на лондонському летовищі Гітров затримала ірляндку, яка намагалася всісти до ізраїльського пасажирського літака ЕльАль з незвично великим ручним багажем. Після перевірки показалося, що в багажі був вибуховий матеріял, який, на думку спеціялістів Скотлянд Ярду, напевно бувби знищив літак Боінг-747. На літаку, який мав летіти з Лондону до Тель Авіву, було понад 300 пасажирів. Поліція заарештувала жінку, яка заявила, що нічого на знала про вибуховий матеріял і, правдоподібно сама була виставлена на небезпеку своїм арабським нареченим. Його шукає поліція.

АНДРІЄ Артуковіч, колишній міністер внутрішніх справ Хорватії під час окупації Югославії гітлерівськими арміями, заявив на суді в Заґребі, що концентраційні табори в Хорватії під час Другої світової війни були конечними з огляду на активність в країні комуністичних партизанів, які особливо жорстоко мстились над хорватським населенням. На запитання прокуратора Іванки Пінтар-Ґаєр чому до концтабору саджали жінок і дітий, Артуковіч відповів, що йому про такі речі не відомо. Як відомо, 86-річний А. Артуковіч був виданий Югославії американським урядом за його мниму злочинну діяльність у воєнних роках.

ЗАХІДНЬОЕВРОПЕЙСЬКІ країни намагаються тепер дещо злагіднити ранішу критику З'єднаних Стейтів Америки за їхню відплатну збройну акцію проти Лівії, як покарання за терористичні акти звернені проти ЗСА й інших демократичних країн. Деякі лідери західньоевропейських країн виступають тепер з пропозиціями, щоб скликати в цій справі окрему конференцію країн НАТО і обговорити можливості санкцій проти тих країн, які підтримують терористів, або самі беруть участь у підготові і переведенні терористичних актів.

СОВЄТСЬКИЙ лідер Міхаїл Горбачов, країна якого є першоджерелом тероризму і на території якої розташовані численні вишкільні табори, а терористи майже у 90 відсотках користуються совєтською зброєю і розривним матеріялом, страшо обурився американською військовою відплатною акцією проти Лівії і заповів, що Лівія отримає тепер більше і модернішу зброю та політичну підтримку у міжнародному світі. Щоб ділом доказати свою прихильність до Лівії, М. Горбачов відкликав заповіджену поїздку міністра закордонних справ СССР Едуарда А.Шеварднадзе до Вашінгтону на розмови у справі чергової конференції на вершинах.

РЕЧНИКИ ШВАЙЦАРСЬКОГО уряду заявили, що Швайцарія перешле до Вашінгтону рахунок за направу будинку амбасадора в Лівії, пошкодженого під час бомбардування лівійських військових об'єктів і головної квартири тамошнього лідера полк. Муаммара Каддафі. **„Чи вони заплатять, це ще залишається відкритим питанням", — заявив речник уряду, який не бажав бути** названим.

М. ҐОРБАЧОВ ПОГОДЖУЄТЬСЯ НА ДРУГУ ВЕРШИННУ КОНФЕРЕНЦІЮ

Східній Берлін. — Совєтський лідер Міхаїл Горбачов, який брав участь у з'їзді комуністичної партії Східньої Німеччини, заявив кореспондентам, що друга зустріч на вершинах між ним і президентом Роналдом Реґеном є можливою до здійснення в осінніх місяцях цього року, з передумовою, що З'єднані Стейти Америки будуть намагатися відпружити загальну міжнародну ситуацію, бо, мовляв, у затроєній ситуації, ніякі розмови, навіть на найвищому рівні, не будуть успішними. Він закинув президентові Р. Реґенові, що бомбардування Лівії американськими воєнними літаками в ніякому разі не сприяє такій зустрічі і що повторення такої акції цілком унеможливить розмови між СССР і ЗСА та погіршить загальну ситуацію в світі.

„Для відбуття зустрічі на вершинах, а краще сказати для переведення успішних розмов між нашим представництвом і ЗСА, мусить існувати відповідна атмосфера, бо в іншому випадку така зустріч буде тільки зайвою витратою часу і не принесе, очевидно, жадних результатів", — заявив М. Ґорбачов журналістам під час відвідин Потсдаму.

Минулого тижня, як відомо, Совєтський Союз, реагуючи „гнівно" на відплатні акції проти лівійських військових інсталяцій, відкликав заповіджені розмови між державним секретарем ЗСА Джорджом Шулцом і міністром закордонних справ СССР Едуардом А. Шеварднадзе. Такі розмови мали відбутися від 14-го до 16-го травня у Вашінгтоні з метою підготови черговоі вершинної конференції, тим разом в ЗСА.

На запитання кореспондентів чи така зустріч між ним і Р. Реґеном таки відбудеться в цьому році, М. Ґорбачов, не бажаючи, щоб опісля на нього покликались засоби масової інформації, ухилився від відповіді і тільки відмітив: „Хай вони там у Вашінгтоні передумають цілу ситуацію", бо, на його думку, СССР „все є готовий говорити про мир".

Адміністрація президента Р. Реґена не бажає відбувати жадних вершинних зустрічей чи міжнародних конференцій у передвиборчих і у виборчому місяці листопаді, бо, на думку речників Уряду, такі зустрічі некорисно впливають на внутрішні відносини.

У своєму виступі на з'їзді східньонімецької компартії М. Ґорбачов ще раз засудив американське бомблення Лівії і називав відплатні акції ЗСА „тероризмом". Політичні спостерігачі кажуть, що Вашінгтон покищо здержався від відповіді на обвинувачення совєтського лідера, хоч деякі неофіційні особи у Вашінгтоні, головно консервативні республіканці, один за одним почали пригадувати М. Ґорбачову інвазію понад 100-тисячної совєтської армії на Афганістан і майже шестирічну жорстоку війну проти свободолюбного афганського народу. Американці кажуть, що краще хай М. Ґорбачов не „витягає рекордів" бо в цьому випадку він напевно програє з вільним світом.

У Білому Домі, очевидно, погоджуються на відбуття вершинної конференції, яка ще найкраще служить інтересам обидвох країн.

Совєтський Союз підтримує Лівію

Москва. — Міністерство закордонних справ СССР викликало амбасадорів всіх чужинецьких держав у Москві і представник міністерства Владімір Ломейко заявив їм, що Совєтський Союз має повне право посилати свої військові кораблі в міжнародні води Середземного моря, а літаки — в міжнародний повітряний простір над Середземним морем. „СССР сподівається, що ЗСА будуть мати це на увазі, пляную чи свої операції", — сказав В. Ломейко.

Західні дипломати розцінюють цю заяву, як підтвердження законних прав Совєтського Союзу, але не як пряму погрозу Вашінгтонові. „Тяжко зрозуміти, що саме Совєтський Союз має на увазі, — заявив один з дипломатів. — Ми звернулися за роз'ясненням, але не дістали їх . Можливо, метою совєтської заяви є показати, що СССР не налякався американських акцій".

На пресовій конференції, яка відбулася після оголошення заяви, В. Ломейко відкинув твердження ЗСА, що Лівія причетна до вибуху в диско-клюбі в Західньому Берліні. Він заявив також, що Совєтський Союз нічого на знав про плянування вибуху. „Якби ми про це щось знали, ми безперечно повідомили б про це американську сторону", — сказав Ломейко.

Совєтський дипломат заперечив, що на території Лівії є табори, в яких вишколюються терористи. Однак він додав, що тироризм починається там, де придушуються національні права.

На запитання, чи означає це твердження, що СССР підтримує деякі форми тероризму, наприклад, на Близькому Сході, Ломейко відповів, що такого роду запитання є спробою обвинуватити невинних людей.

Генеральний секретар ЦК КПСС Міхаїл Горбачов надіслав полковникові Муаммарові Каддафі особистого листа, в якому обіцяв підтримку в зміцненні оборонуздатности Лівії. Однак в листі нічого не сказано, яку саме підтримку надасть Совєтський Союз Лівії.

М. Горбачов зустрівся в Східньому Берліні з керівниками країн Варшавського пакту. Після наради було опубліковано спільний комунікат, в якому засуджується „піратський напад ЗСА на суверенну арабську державу".

В АМЕРИЦІ

ВІД ВІВТІРКА, 15-го квітня в метрополітальній околиці Ню Йорку і Ню Джерзі впало біля п'ять інчів дощу. Це дуже багато на два дні, тому Крайова служба погоди видала осторогу мешканцям тих двох стейтів берегтись проти повені. Цей сильний дощ спричинив сповільнення руху на дорогах, спізнення літаків і поїздів. Дощова вода перейшла над океан.

В КОНҐРЕСІ стараються зменшити кошти Медікер в слідуючому році тим особам, які лікуються по шпиталях. Причиною цього є це, що в недавньому прослідженні виявилось, що в слідуючому році перший день в шпиталі коштуватиме людям на програмі Медікер бодай 600 дол. Тепер законодавці стараються цьому запобігти.

УРЯДОВЦІ охорони здоров'я повідомили, що недавні дослідження виявили , що токсичний матеріял діоксин, **який може знаходитися в людськім молоці, не пошкодить немовлятам, яких годують матері.** Крім молока, діоксин знаходиться у воді і в землі.

НАПЕРЕДОДНІ КОНВЕНЦІЇ

„Треба щось зробити для громади..."

Джерзі Ситі, Н. Дж. (О. Кузьмович). — Спершу нам здавалося, що зробити інтерв'ю з головним предсідником УНСоюзу це справа зовсім легка, коли ми дістали його згоду. Вистачить „скочити" на третій поверх і застукати до великої привітливої кімнати, де він сидить при своєму бюрку, заложеному стосами паперів та актів.

Але у практиці показалося, що це зовсім не так просто, як воно виглядає, бо недалека вже Конвенція забирає увесь час та цілу увагу д-ра Івана Флиса, а коли він був при своєму бюрку, тоді саме нас не було в редакції.

І так наша давно умовлена та узгіднена зустріч завершилася щойно після кількох тижнів.

Нам було цікаво в першу чергу знайти відповідь і вияснення на персональну, так сказати б людську сторінку життя головного предсідника Українського Народного Союзу, яка тут, як в кожній установі, на такому провідному пості мусить відіграти важливу ролю і впливати на спосіб праці, на успіхи чи невдачі, як також на співпрацю з найближчим оточенням.

Тому наше перше питання торкалося причин, які спонукали д-р І. Флиса покинути добре проспеуючу самостійну адвокатську канцелярію та стануте на чолі УНС, що відограє ключеву ролю в українській громаді, не так як забезпеченева, але як братська і суспільна організація.

Ред. Ольга Кузьмович переводить інтерв'ю з д-ром Іваном Флисом

Д-р І. Флис усміхається коли пригадує поворот домів з конвенції в Піттсбурґу в 1978 році, коли його вперше, несподівано для нього самого, обрано головним предсідником. На порозі зустріла його дружина з такою заввагою: „Ось іде людина, що заміняла пост самостійного адвоката на продавця асекураційних поліс!". Але після такого спомину д-р І. Флис поважніє, коли аналізує свої думки і розважання, що спонукали його прийняти цей відповідальний пост „Бачите, я мав 54 роки, діти покінчили студії, я вже не потербував на них працювати і рішив, що треба щось зробити для громади".

І тому, він, уважаючи УНС в першу чергу за громадську установу, перебрав цей не завжди вдячний пост головного предсідника, на якому йому довелося в цих восьми роках не лише поборювати різні зовнішні та внутрішні труднощі, але також боротися за фізичне здоров'я. Беручи це все до уваги, ми ставимо

(Закінчення на стор. 3)

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00
UNA members: $7.50 — 6 months, $15.00 — 1 year. Change of address - $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to
Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $7.50 на 6-місяців, $15.00 — на рік. За кожну зміну адреси — $1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Австрійська і німецька преса стоїть за Вальдгаймом

Афера Курта Вальдгайма не сходить зі сторінок преси у Західній Европі, зокрема австрійської та західньонімецької. За вийнятком т.зв. „брукової" преси і крайньо-лівої, поважні щоденники і журнали стоять твердо за К. Вальдгаймом і, аналізуючи на нього нагінку, саме тепер перед виборами, вбачають у ній не передвиборчу кампанію конкуренційної соціялістичної австрійської партії, а тільки і виключно руку жидівського світового конґресу.

Як подають німецька та австрійська преса, населення Австрії, зокрема старше покоління, глибоко обурені способом як американські засоби масової інформації враз із представниками Жидівського Світового Конґресу стараються відновити інвестиґації з-перед сорока років. „Ми маємо досить! Ми не дозволимо щоб чужинці і жидівські організації нам вказували, кого ми можемо обрати своїм президентом!" — Можна почути щораз сильніші голоси з Відня. І тут у редакційних статтях „Франкфуртер Алльґемайне Цайтунґ" іавстрійської „Ді Прессе" читаємо припущення, що Світовий жидівський конґрес зі своїм осідком в ЗСА, який саме святкував в Ню Йорку 50-річчя, хоча має сьогодні свої організації у 70-ти країнах, тратить на значенні та стоїть у постійному конфлікті з ізраїльським урядом. Саме щоб піднести свій престиж, треба було зайнятися такою справою, як ось К. Вальдгайма, та нею відсвіжити у світовій опінії переслідування жидів у Другій світовій війні. Ці редакційні коментарі в Західній Німеччині і Австрії мимоволі нам українцям пригадують нагінку на Івана Дем'янюка, яка має дуже подібні мотиви. Як в одному, так в другому випадку ідеться про пригадку світові про голокост Другої світової війни, який зачинає переходити в забуття.

Але тепер опінія австрійців протиставиться тому, а в редакційних статтях говориться про „годину духів", яка триває задовго і яка вже не може викликати сподіваного страху, а радше хвилю нового антисемітизму.

Передбачаючи силу такого „бумеранґу", австрійські жиди є дуже осторожні у висловлюванні своїх опіній, щодо мнимих воєнних злочинів К. Вальдгайма, які можуть вийти тепер на яв з тайних актів ОН, що вже є на руках президента Австрії Кіршлеґера.

Німецька преса, однак дуже сумнівається чи ці нові докази можуть пошкодити К. Вальдгаймові у близьких виборах. Вона ставить під запит, чи такі обтяжуючі К. Вальдгайма факти могли залишитися невідомими для світу через 40 років, і ще в часі коли він, як генеральний секретар Об'єднаних Націй, постійно був під обстілом преси, в тому також так ворожої, як, наприклад совєтської. І чому, коли Вальдгайм мав провинитися в часі перебування у Юґославії, президент Юґославії Тіто 10 разів приймав його у себе як достойного гостя? Такі і подібні питання знаходимо в німецькій та австрійській пресі останніх днів, а з тим і припущення чи ціла акція Світового жидівського конґресу саме тепер не є виконанням помсти на Вальдгаймі за те, що він на пості генерального секретаря ОН був більше прихильний до арабського світу, як до Ізраїля. У своєму запалі пімститися ініціятори акції проти Вальдгайма не можуть зрозуміти, що в тоталітарному режимі оснострій чи відзнака ще самі по собі нічого не доказують. І тут німецька преса пригадує минулорічну голосну справу відвідин президента Р. Реґена в Біттбурґу, де також ішлося про відзнаку.

Тому головний редактор віденської „Ді Преси" Томас Чорґерр остерігає у одній із статтей, що „ті, які стараються сіяти нову хвилю ненависти знаходяться в меншості", та вірить що у загальному психічному терорі, який тепер стосується у всяких випадках у світі таки є більшість людей, що задержує спокій на ясну думку.

Кому було потрібне вдарити у голосний дзвін проти К. Вальдгайма перед виборами, німецькі та австрійські журналісти пишуть про це дуже ясно. Чи, однак, йому це більше поможе як пошкодить, ставлять вони під знак запиту, та, описуючи настрої в Австрії і численні написи з кличем „Саме тепер станьмо за Вальдгаймом", самі на це питання відповідають.

Михайло Кучер

КИТАЙСЬКІ РЕФОРМИ І ЇХ НЕПЕВНІСТЬ

Реформи, які тепер реалізує Китай, не мають нічого спільного з подіями в Чехо-Словаччині 1968 року. Вони не мають на меті руху „з людським обличчям". Китайська комуністична партія не хоче добре відноситися до свого народу, її вожді не мають щось спільного з демократією. Китайські комуністи хочуть зміцнити партію, а режим зробити більш успішним. Стиль китайських реформ також не має на меті запровадити капіталістичний устрій. Реформи мають зміцнити вплив комуністичної партії. Від реформ партія вимагає тільки успішности, але тут треба, вважати, щоб реформи не вплинули неґативно на певні групи населення, викликавши нереальні сподівання.

Китайські реформи не мають „людського обличчя" і тому — як це не дивно — можуть бути успішні. Реформи осягнули досі небачені в комуністичному світі розміри. Сільське господарство деколективізоване, землю віддано селянам. На селі не можна зустріти партійних чиновників, які вчили селян як орати. Комуністична влада залишила село, де живе 80 відсотків населення. Реформи заторкнули і місто, його економіку та промисловість. Партія відмовилася від централізованого плянування. Керівники підприємств стали відповідальними за свою успішну економічну діяльність, або за неуспішність. Заробітна платня робітника стала залежна від прибутку підприємства. Продукція криці, будування машин та електростанцій залишаються у віданні партії. Їх децентралізація означала б кінець комуністичного режиму. Можливо якась частина промисловости буде віддана у приватні руки.

Партію омолоджено. Зменшилася контроля партії над суспільством. Каральна система — в'язниці і табори — перейшли до міністерства юстиції, досі належали так як в СССР до китайського КҐБ. В наслідок зменшилася помітно смертність серед в'язнів, яких досі садистично замучували непосильною працею на „будові комунізму". Партія вже не втручається в особисте життя громадян. Дисидентство в Китаї цілком знищено, опозиція практично не існує. Дозволено відродити традиційні обряди і звичаї. Державний апарат бере гору над партійним. Політична влада належить тільки партії, але поліція далі всесильна і діє без пояснення того, що робить.

У Китаї вважають, що реформи можуть потривати 10-15 років. Тому обережні селяни не спішать купувати сільсько господарські машини та дорогі добрива.

У знавців Китаю виникає сумнів чи реформи не приведуть до зменшення тоталітарної влади. У висновках треба бути обережним, бо комуністивний режим продовжує мати ідеологічну, політичну і економічну монополії. Досі тоталітаризм вмів тільки руйнувати і нищити, а не будувати.

Західнє відношення до людини і її права на особисте щастя має в Китаї немалий вплив. Китаєць в обережних формах починає вимагати пошанування особи і права керувати собою. Теперішній Китай характеризує повернення до традицій і національних звичаїв минулого.

Населення розчарувалося у вульґарній „культурній революції", яка взорувалася на большевицькому нищенні інтеліґенції. Помітне зацікавлення релігією католицькою і протестантською. Доходить до екзальтації, проти чого виступає сама Католицька Церква. Так, в одному селищі, що довгий час було католицьким, на стіні почав з'являтися образ Діви Марії. Партія зареаґувала досить ориґінально. Танками дощенту знищено ціле село.

У 1980 році біля Шанхаю зібрався натовп прочан — 50 тисяч осіб — які вірили, що їм з'явиться Мати Божа. Такі явища свідчать про настрій населення, якому не відповідає примітивний матеріялізм режиму. Люди мріють про безпечне по можності заможне життя Заходу, про авта, можливість подорожувати.

У Китаї ідеологія слабша як в СССР і тому більш вразлива на логічні вимоги життя. Китайський комунізм не має своїх визначних мислителів та ідеологів, поза Мао. Тому в Китаї можливі головоломні скоки від утопійних ідей до прагматизму. Подруге, китайське суспільство не було так знищене терором як совєтське. Обережні знавці вважають, що в Китаї від терору і голоду зникло 30 мільйонів чоловік, але партія на совєтський зразок, не знищила село.

Інтелектуальна культурна еліта в Китаї знаходиться в стані упадку і вона у першій половині нашого століття не дала представників світового маштабу. Партія складається в більшості з комуністичних поплентачів і вона наївно вірила у гасло поступу, який поліпшить умови життя. Не дуже міцну інтеліґенцію заштовхнуто на задвірки життя, і вона досить легко погодилась з таким становищем, яке взаміну давало їй певну безпеку. В Китаї взагалі немає того, що зветься міською інтеліґенцією. Китайські дисиденти були пересічного маштабу і ніяк не дорівнювали совєтським, дисидентам або сателітних країн.

Теперішні реформи в Китаї — це спроби звільнитися від впливу тоталітарного комунізму без ужиття сили, яку має партія, себто уникнути того, що сталося в Чехо-Словаччині, Мадярщині, або навіть у Польщі з

(Закінчення на стор. 3)

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ПРОТИ ЦЬКУВАННЯ

У редакційній статті „Шевченко, що з'єднує націю" (з 8-го березня ц.р.) є такі рядки: „Приблизно два роки тому один український професор літератури американського престижевого університету висловив у своїй англомовній книжці про Шевченка деякі завваги, які викликали гостру реакцію в українському науковому світі і найширших колах суспільства. Дехто пробував боронити того автора, що його патріотизму, зрештою, не піддавано в сумнів. Мовляв, — Шевченко письменник, то професор літератури має академічне право підходити до письменника, як йому подобається. Невірний засновок і невірний висновок".

Літературознавство — не математика і не релігія, що їх догми треба приймати без застережень. Шекспір і Мілтон, Ґетте і Шіллер, Міцкевич і Пушкін вважаються великими саме тому, що їхня творчість стимулювала літературознавців різних ідеологічних та естетичних спрямувань.

Не знаю, яку „гостру реакцію в українському світі „Свобода" має на увазі. Я читала цілу низку рецензій у поважних наукових журналах, де книжка, Грабовича „The Poet as Mythmaker" розглядається як незвичайно цікаве і справді нове явище в шевченкознавстві. Коли ж мова про реакцію в „найширших колах суспільства", то мушу із жалем ствердити, що ця реакція — в принципі — нагадує багато чим цькування Пастернака і Солженіцина в СССР, де цілі колективи осуджували „шкідливі книги", не бачивши і не читавши їх ніколи, на основі самого тільки офіційного осуду в пресі. Дозвольте мені публічно відмежуватися від того роду цькування.

Дивує мене і болить мене, що люди, які знають Шевченка часто тільки із випадкових віршів у щоденній пресі беруться осуджувати молодого професора, що кілька літ свого життя посвятив глибинним дослідженням Шевченкової творчости. З гіпотезами проф. Грабовича можна погоджуватися або ні, але тільки люди вкрай нетолерантні до іншої думки і зокрема ті, хто послідовно вороже ставиться до всіх спроб підносити українську культуру й науку на вищий інтелектуальний рівень, можуть дозволити собі на шкідницьку роботу знеохочування молодих науковців до опрацьовування українських тем.

Шевченко, не зважаючи на свій культ почитання серед українців, належить не тільки українському народові, але і світовій літературі. Якщо цього не розуміють „шанувальники поета" та ще і в час його березневих річниць — то чого можна ждати від ворогів?

Марта Тарнавська

Філядельфія

М. Євшанський

ЩЕ ПРО ЖИДІВСЬКО—УКРАЇНСЬКІ ВІДНОСИНИ

Інспірована Москвою антиукраїнська кампанія з метою очорнення всього українського визвольного руху не припиняється. Не тільки в Канаді й Америці, але й у країнах Европи, зокрема у Франції, деякі часописи містять антиукраїнські статті, а часом друкуються цілі книги антиукраїнського змісту. В цій кампанії переважно беруть участь „ліволіберальні" кола, що в більшій чи меншій мірі прихильно ставляться до СССР і комунізму, а тому наше твердження про інспірацію Москви цілковито обґрунтоване. Звикши до антиукраїнської пропаганди, інспірованої московськими комуністами, ми повинні, як і десятками попередніх років, відбивати цю напасливу і брехливу пропаганду, інформуючи про українські справи чужинецькі кола в західньому світі.

Проте, саме тепер цікаво для нас відмітити, що антиукраїнській кампанії беруть участь поодинокі діячі жидівської національности, а подекуди й деякі жидівські організації, завогнюючи таким чином і так, на жаль, далеко неприязні відносини поміж жидівським і українським суспільством. Повторюється та отруйлива атмосфера, яка створилася після замордування явно совєтським аґентом, але жидом по національности, українського національного герія Симона Петлюри. Тоді жиді жидівські діячі, за невеликими вийнятками, виступили проти українців, твердячи, що Симон Петлюра був відповідальний за жидівські погроми, що мали місце в Україні в перших роках після всеросійської революції 1917 року. Не помогли незаперечні факти, що С. Петлюра боровся проти погромів і карав винних (наприклад, розстріл на наказ Петлюри полк. Симосенка, виновника погрому в Проскурові), що він підписував накази, в яких говорилося, що винні в антижидівських ексцесах будуть каратися смертю, що в уряді Петлюри і в державних установах УНРеспубліки було чимало жидів.

Тепер обвинувачують українців в співпраці з гітлерівцями, в нацизмі і фашизмі і в антисемітизмі. Ми боронимося і в газетних статтях і в заявах різних українських політичних чи громадських організацій, хоч часом не наводимо незаперечних арґументів у нашу користь. Наприклад: як можна обвинувачувати українство в співпраці з гітлеризмом, якщо, екзильний уряд Української Народної Республіки, який єдиний мав право говорити в імені всього українського народу, репрезентований тоді в Парижі В. Прокоповичем, о. Шульгиним і ген. О. Удовиченком, урочисто заявив ще в перших днях вересня 1939 року, що у війні, викликаній Гітлером, він, український екзильний уряд, стоїть проти гітлерівської Німеччини по стороні західних альянтів: Англії, Франції і Польщі?! При чому варто підкреслити, що екзильний уряд УНРеспубліки, перебуваючи тоді в Парижі, діяв з уповноваження тодішнього президента УНР в екзилі, Андрія Лівицького, який опинився був у невільних умовах під гітлерівською окупацією.

Треба дивуватися, чому жидівські політичні кола, замість того, щоб стати на позиції спільної українсько-жидівської акції проти СССР, беруть участь в антиукраїнській пропаганді, інспірованій Москвою. Бож жидів так само переслідують в СССР, як і українців. Невже жидівські кола припускають, що такою антиукраїнською поставою вони здобудуть якісь полегші для жидів у Совєтському Союзі? Якщо так, то це фатальна помилка. Але ж треба також ствердити, що з українського боку робилися і робляться заходи, щоб унормалізувати жидівсько-українські відосини. З жидівського боку таких заходів було і є далеко менше, хоч і існує Товариство єврейсько-українських зв'язків, але в ньому беруть участь з жидівської сторони справді лише одиниці.

Треба натомість ствердити наявність тої обставини, що участь жидівських кіл в антиукраїнській кампанії починає витворювати антижидівські настрої серед українського громадянства включно з освіченими й інтеліґентними, але, певно, не зовсім обізнаними з політикою, особами. Старші віком українці починають пригадувати собі роки наших визвольних змагань 1917-21, коли проти української Армії діяли загони, що складалися з жидівської молоді. Або: те, що в ЧЕКА, ГПУ І НКВД в 1920-их і 30-их роках було багато жидів, які часом жорстоко розправлялися з українцями. Або: що більшість жидів в Україні симпатизувала з російськими большевиками або монархістами Денікіна, а лише дослівно одиниці включилися у визвольну боротьбу українського народу. Або: що погроми робили в Україні денікінці, большевицькі військові відділи чи анархістичні елементи, але Симон Петлюра й

(Закінчення на стор. 4)

Писанка — амбасадор України

Американське громадянство проявляє велике зацікавлення мистецтвом української писанки. Висловом цього є численні згадки про нашу писанку, інколи з кольоровими знімками в різних часописах, в престижевих журналах. Наша писанка своєю унікальною красою та майстерністю здобула собі належне місце в американському мистецькому світі. Діти, молодь і старші радо засвоюють собі складну техніку роблення писанок, щоб згодом пишатися продуктом своєї акуратної та наполегливої праці під наглядом компетентного інструктора. Щораз частіше зустрічаємо майстерні або виставки писанок, влаштовувані чужинцями. Часом їхніми мистецькими виробами користуються наші крамниці з дарунками.

Окреме зацікавлення писанкою почали виявляти американські школи. Вони запрошують українських інструкторів до ведення коротких групових курсів роблення писанок у часі шкільного навчання.

Такий курс для трьох кляс другого ступеня народної школи Мюшел у Бордентавні, Н. Дж., влаштувала ентузіястка нашої писанки молода учителька Леся Городиська, яка засвоїла собі це знання в родинному домі, а опісля поглибила його на основі різних видань і відвідин мистецьких виставок. У великому пості кухня Лесі переміняється в мистецьку робітню. За кілька років наполегливої праці наша ентузіястка зуміла придбати поважну колекцію писанок, якими чарує принагідних гостей, а також учнів, їхніх батьків та учителів в часі групового навчання в школі.

Цього року в трьох клясах американської школи найшлося аж 60 добровільців, яких Леся поділила на 10 груп по 6 учнів, і кожного дня навчала іншу групу. Під час навчання поспішили їй з допомогою деякі матері, що самі познайомлювалися з нашим народним мистецтвом. Дуже допоміжним і повчаючим став короткометражний кольоровий фільм, як виготовляти писанки, Славка Новицького, що його з поблизької бібліотеки безкоштовно визичили. Інструкторка коротенько розказала учням про історію писанки та України і пояснила їм, користуючися трьома таблицями, символіку взорів, вживання фарб та техніку писання. Кожний учень під дбайливим оком інструкторки намалював свою писанку, яка була для нього сувеніром відбутого курсу. Треба наголосити, що учні зі захопленням писали писанки і разом з батьками, учителями та інструкторкою раділи своїми вдалими спробами.

Українська писанка стала популярною у школі та серед мешканців містечка. Певно, у найближчому році заряд школи знову влаштує такий курс. Наша молода професійна учителька, яка тепер вдома дбайливо піклується вихованням своїх дітей, знайшла успішний спосіб, як зацікавити Україною та її культурними здобутками американське оточення і придбати приятелів для української справи.

Н.Н

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!

Омелян Плешкевич

УКРАЇНСЬКА КООПЕРАЦІЯ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ

У 1967 році, коли вперше скликано Світовий Конґрес Вільних Українців, Українська Панамериканська Конференція звернулася до всіх членів Конґресу „устійнити шляхи для скріплення та всесторонньої розбудови всіх ділянок українського життя у країнах вільного поселення". Наша кооперація діє згідно цього принципу, знаючи, що українське громадське життя можна розбудовувати і різні проблеми розв'язувати тільки при допомозі вистачальних матеріяльних ресурсів.

У вільному світі українська кооперація розвивається ще від кінця Другої світотвої війни. Кооперативний рух правильно сприйняв змінені економічні обставини в нових країнах поселення і на протязі свого 40-літнього існування осягнув великі успіхи.

Праця українських кооператив ведеться відповідно до сучасних вимог і користується модерними технологічними засобами діловедення, як компютори і нові форми інвестицій та рекляму для свого росту.

У кожній країні поселення створено центральну Крайову Раду, а головне представництво кооператив оформлено в Українську Світову Кооперативну Раду (УСКР), щоб діяти, як цілість і виступати з одним ідеологічним обличчям. УСКР ще на першому конґресі включилася у працю СКВУ, створюючи кооперативну комісію при секретаріяті СКВУ. Існування цієї комісії затверджено офіційно 10-го травня 1969 року.

Співпраця УСКР і СКВУ стає щораз сильніша. Із боку УСКР це виявляється у формі підтримки бюджету СКВУ, а натомість СКВУ закликає українське громадянство включатися в українську кооперацію.

У 1985 році український кооперативний рух далі розвивався і скріплював свою позицію в українській громаді. Українські кооперативи діють у трьох країнах: ЗСА, Канаді й Австралії. Загальна кількість кооператив зменшилася із 72 на 68: три кооперативи у Клівленді об'єдналися, і дві кооперативи у Вінніпеґу, друга в Арґентині, припинила свою діяльність. Та назагал членство і капітал українських кооператив збільшився у 1985 році: Найкращим мірилом висліду довголітньої діяльности є т. зв. резервний фонд, який на день 31-го грудня 1985 року нараховував суму 36 мільйонів долярів. У загальному нижчеподані табелі ілюструють порівняльний ріст членства й оборотового капіталу кооператив.

Капітал в мільйонах	1984	1985	Ріст	%
Канада	369	419	50	13
ЗСА	307	374	67	22
Австралія	43	45	2	5
Разом	719	838	119	16%

Члени	1984	1985	Ріст	%
Канада	55,998	57,458	1,460	2.6
ЗСА	49,214	50,250	1,036	2.1
Австралія	9,353	10,253	900	1.1
Разом	114,565	117,961	3,396	2.9%

Слід згадати, що пропорційне відношення росту членів — 2.9 відсотка, а капіталу 16 відсотків, вказує на слабий приріст членства, як і видно у всіх наших установах і організаціях. У загальному, ріст оборотового кпіталу в 1985 році скріплює далі нашу фінансову базу і дає змогу давати більші услуги й користі нашій громаді. У самому 1985 році наші кооперативи на різні виховно-громадські потреби виплатили: в Канаді 426,560 дол., у ЗСА 444,326 дол., в Австралії 116,247 дол., разом: 987,133 долярів.

Майже один мільйон долярів отримали українські церкви, товариства, організації, преса, радіовисильні та інші. Треба мати на увазі, що цей один мільйон виплачено в одному році! Та це можливо тільки тому, що кооперативи успішно розвиваються та втішаються співпрацею свого членства. Чи це не зобов'язує усіх українців у вільному світі включитися в динамічний український кооперативний рух?

Яку ж потенційну фінансову базу мали б ми, коли б наше суспільство вірило в громадсько-господарську доцільність.

Після Першої світової війни на західніх землях України кооперація давала нам великі фінансові спроможності, та разом з Церквою скріпила нашу національну солідарність.

Наш фінансовий потенціял у вільному світі, господарсько-фінансова спроможність наших професіоналістів, промисловців і купців та кожного громадянина — це запорука нашої фінансової сили, яка повинна виявлятися в організованій формі, в українській установі, якою є українська кооперація, і таким способом сприяти всім виявам нашого українського життя у вільному світі.

„Треба..."

(Закінчення зі стор. 1)

головному предсідникові інше також персональне питання а саме, що у його вдачі найбільше допомагає йому у виконанні цих обов'язків.

-„Терпеливість, терпеливість і ще раз терпеливість", — відповідає з усміхом д-р Іван Флис". „Я випускник американських шкіл і мене добре вивчили у кожній справі розважити усі „за" і „проти". Тому я стараюся завжди вислухати кожного і застановитися, чи він може однак не має слушности у своїх думках. А при тому треба старатися так повести справами, щоб погодити різниці думок і дати кожному місце. Це власне вимагає великої терпеливости, яку я у тих роках ще більше виробив і яка мені дуже допомагає у моїй праці. А втім завважує головний предсідник в останніх чотирьох роках я маю дуже гарні обставини в Головному Уряді і ми спільно пляпюємо кожну акцію та спільно рішаємо про всі справи, що торкаються УНС. У нас немає диктаторства а справжнє братське товариство".

Тут нам якраз час поставити чергове питання, щоб довідатися, які були стремління Головного Уряду в останніх чотирьох роках і що осягнено.

У відповідь д-р І. Флис подає нам ряд досягнень, з яких на перше місце ставить зміцнення об'єднання УНС, важливі постанови у справі оборони проти знеславлювання українців і фінансовий зріст, який помимо спаду членства стоїть краще, як колинебудь досі. Він відмічує широку допомогу для молоді у формі збільшення числа стипендій, курсів, українознавства, курсів для учителів українознавчих шкіл. Розповідає також обширно про старання для побудови приміщень для старших віком союзовців, яке вже в найближчих тижнях буде готове на Союзівці для прийняття перших мешканців.

„Через довгі роки люди працювали для поширення і закріплення УНСоюзу — час найвищий, щоб УНС їм за це відплатився", — каже головний предсідник — „і одною формою такої відплати є ці гарні приміщення на Союзівці".

Виконано також рішення 30-ої Конвенції для заангажування окремого урядовця в цілі поширення продажу забезпечення. При цьому довідуємося, що помимо численних оголошень, не зголосився ні один українець на цей пост і треба було прийняти фахового в цій ділянці не-українця.

Тут наша розмова переходить на питання забезпечення в УНС, яке своєю висотою дуже часто, як ми завважуємо, не відповідає молодшому поколінню українців. Саме це недомагання старається Головний Уряд тепер наладнати, вишколом молодих продавців і розбудовою їх сітки не лише на терені ЗСА, але й Канади.

І знову наші питання заторкують проблему чи УНС це братська-асекураційна установа, чи вона громадська.

Головний предсідник стоїть твердо на своєму погляді, що найважливіша роля УНС є в громадській ділянці і таким УНС був від начала своєї праці. Вистачить тільки вичислити його досягнення на громадському відтинку, його кожночасну фінансову поміч, зокрема на культурному полі, і його провідну ролю в нашій громаді, яку постійно відчувається.

-„УНС далі непохитно стоїть на тому, що в громаді потрібно об'єднання і помимо всіх подій, які зайшли в останніх чотирьох роках, Головний Уряд використовує кожну нагоду, яка може довести до порядку і спокою на терені ЗСА. Об'єднання внутрі і назовні — це сила УНС", — каже д-р І. Флис.

„Чи ви сподіваєтеся, що справа цього об'єднання вирине знову на 31-ій Конвенції та буде широко дискутована? І які проблеми, на вашу думку будуть порушені на конвенції?" — питаємося.

— „Ми побачимо на підставі дискусії, що людям потрібно і як стоять справи у нашій громаді. Побачимо також, як делеґати оцінюють нашу працю в Головному Уряді та які мають до нас побажання. Деякі з тих проблем були вже затрокнені на зборах відділів для вибору делеґатів, але в цілій ширині почуємо думки їх щойно в часі Конвенції при кінці травня"

„Чи не думаєте, що буде піднесена також поруч з іншими братськими справами проблема культурного вкладу УНС в нашу громаду? На цю тему появилося вже досі декілька статтей на сторінках „Свободи", а напевно буде їх ще більше.

—„Мушу признати, що коли маю нагоду тепер говорити із членами та делеґатами, в часі своїх поїздок в терен, вони висловлюються дуже прихильно про „Свободу" та про інші видання українською мовою як про працю УНС для вдержання української субстанції."

Ми з приємністю слухаємо того прихильного для нас, як члена редколегії ствердження і висловлюємо надію, що саме вдержання за всяку ціну того єдиного українського щоденника, що появляється вже 92 роки, буде постановою делеґатів на черговій 31-ій Конвенції. Це було першою постановою творців УНСоюзу і безперебійну появу „Свободи" вони вважали головною працею для громади.

З таким бажанням ми закінчуємо нашу розмову. Прощаючись, пригадуємо д-р І. Флисові, що хоча не було нам легко знайти можливість для цієї зустрічі, наші дороги перетялися в останніх днях таки у двох автах, що минули себе на автостраді. Пригадуємо, що ми трубкою давали про себе знати, виминаючись, але безуспішно, бо д-р І. Флис не реаґував.

— „Я ніколи в часі їзди не звертаю на нічого уваги, тому, що я молюся", — відповідає спокійно головний предсідник.

А ми думаємо, що може саме ці молитви допомагають йому у його праці для УНСоюзу, з цим і для української громади.

Професіоналіст М. Каменецький

Серед нашої молоді постійно збільшується кількість студентів, які закінчили університети і стали фахівцями в різних ділянках техніки, науки, культури, мистецтва. Здобувши відповідну освіту, вони стають в ряди наших наукових, культурних і громадських одиниць як нова ґенерація.

З-поміж цьогорічних ґрадуантів вибився Марко Каменецький, який отримав диплом інженера-електроніка в Каліфорнійському університеті у Дейвис.

Марко Каменецький народився у Стактоні, Каліф. Він є сином д-ра Леоніда Каменецького і Уляни з Німиловичів. У своїх студіях був постійно в числі визначних студентів. Марко добре володіє українською мовою, що є заслугою родинного оточення. Його найбільшим зацікавленням є компютор і над його удосконаленням він працює інтенсивно у знаній фірмі ІБМ.

Крім фахової праці М. Каменецький любить музику і спорт. Грає на фортепіяні і є добре тренованим лещатарем і тенісистом.

М. Каменецький

Можна сподіватися, що його майбутня праця у різних ділянках електроніки принесе не тільки користь, але й славу для нашої нації.

К. Н.

КИЇВСЬКЕ радіо повідомило в одній з авдицій, що склад населення України за національностями є такий: українців —74 відсотки, росіяни — 22, білоруси 8, інші національності (жиди, поляки, молдавани, грузини, вірмени тощо) — 3 відсотки. Населення республіки 1-го січня 1986 року становило 51 мільйонів. Кількісний склад: українці — 37,740, 000 росіяни — 11,022,000, білоруси — 410,000,інші національності — півтори мільйона.

Китайські...

(Закінчення зі стор. 2)

проголошенням військового стану.

Доля реформ невідома. Партія може їх припинити кожного дня, але не може знищити їх наслідків, насамперед психологічних. Половина рідні членів ЦК КПК вчилася за кордоном, зокрема в ЗСА, немало з них відмовилося вернути на батьківщину і залишились в Америці.

Тепер питання стоїть так — хто переможе? Маоісти, яких ще досить при владі, чи комуністи-прагматики, для яких ідеологія не має першорядного значення. Щороку до Китаю повертає чотири мільйони китайців із капіталістичних країн, часто там вивчених.

Усе ще можливе порозуміння з СССР, чого тепер дуже хоче Ґорбачов. Маоїсти можуть пожертвувати В'єтнамом і Афганістаном, що їх опанував Совєтський Союз, однак Китай ніколи не погодиться на васальну залежність від СССР. Справа харчування у Китаї значно краща як, наприклад, у Польщі. М'яса обмаль, не завжди всім вистачає, але по нього не стоять так довгі черги як у Польщі.

Щоб у розвитку дігнати Тайван , Китай потребуватиме 20 років. Китайська армія мало боєздатна, великою державою Китай вважати не можна. Одначе китайський уряд не наївний і не хоче бути мірилом незгоди між ЗСА та СССР. Щоправда, Вашінґтон не думає відкомунізувати Китай. Все, що хоче кожен американський Уряд — це зробити Китай потенціяльною загрозою Москві. Тому „китайську карту" Вашінґтон завжди тримає актуальною, хоч таку актуальність зменшують біжучі у світі події, як, наприклад, політика зменшення комуністичного впливу в Південній Америці. Виразним союзником ЗСА Китай ледве чи коли стане, але і на „експорт" комунізму поза свої кордони не йде.

У Китаї все таки помічається лібералізацію політичного і культурного життя. До Китаю несміливо і обережно наближається европейський джаз і рок. Найбільш відважні китайські дівчата парадують вулицями у незвичайно вузьких і довгих сукнях із глибоким розтином і на високих шпильках-обцасах черевичків. Не переслідується грим на обличчі в публічних місцях. Широко розповсюджені ювелірні вироби не дуже дорогі. Заповіджено відкриття міжнародного автомобільного сальону з люксусовими західніми моделями. Телевізія пропагує лекції вальса, фокстрота, чача... Є одна година найновішої европейської музики.

Китайські дівчата за дорогу ціну купують еротично фантастичну французьку білизну з Гонконгу. Одначе й досі в Китаї живе 60 мільйонів селян в голоді і ледве зодягнені. Найбільш визволеним містом є Кантон, де вулицями походжають справжні китайські красуні. Вузькі очі тих красунь безпомилково виявляють грошовитих европейських туристів. У Кантоні танцюють модерні европейські танці, є дискотеки і конкурси краси. Недавно конкурс краси виграла працівниця готелю. Мала міцну постать і фантастично високу зачіску. Зачіска була потрібна, бо дівчина була дуже малого зросту. Нагороди за красу були — електрична лямпа на стіл, вазон квітів і сушарка на волосся. Грошей не було як не було запрошених виступити у фільмі. Крім вроди жюрі звертало увагу на ідеологічну свідомість кандидатки на красуню. Кандидатка також мусіла бути членом комуністичної партії.

Секретар комуністичного союзу китайської молоді заявив в інтерв'ю, що китайська молодь стремить до елеганції та вроди. На питання чому до краси? відповів, що фізична краса — це символ високого рівня життя розвиненого суспільства. Ще недавно нареченим було заборонено стати до шлюбу в білій сукні. Тепер біла шлюбна сукня життєва мрія кожної молодої китайки. Часто відбуваються покази европейських мод, які мають великий успіх.

МАЙЖЕ ОДНА третя з усіх 18 американських бомбовиків БФ-111, які брали участь в бомбардуванні військових, комунікаційних і терористичних об'єктів в Лівії, не справилась зі своїм завданням і не скинула бомб на призначені їм цілі,що, очевидно, зменшило наземні знищення Лівії. Речник Пентаґону Роберт Симс пояснив кореспондентам, що Департамент оборони перевіряє тепер докладно цю справу, щоб встановити, що саме було причиною нефункціональности бомбовиків.

СЕНАТСЬКА КОМІСІЯ ФІНАНСІВ погодилася на компроміс, який дозволятиме стейтовим і місцевим урядам видавати більше бондів, звільнених від податків. Оподаткування бондів принесло б федеральній скарбниці на 5.6 більйона дол. за п'ять років. Ця пропозиція сен. Дейвида Дюренберґера коштуватиме федеральну скарбницю 2.1 біл. дол. більше, ніж пропозиція сен. Роберта Пеквуда.

25-го квітня 1985 року
помер в Едмонтоні, Канада

сл. п.

ЮРІЙ СТЕФАНИК

У болючу річницю Його смерти буде відправлене

ПОМИНАЛЬНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ

в церкві св. Трійці у Вашінґтоні, Д. К.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

ДРУЗІ

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
Дорогого МУЖА

бл. п.

ЙОСИПА СЕНЕТИ

що відійшов у Вічність 22-го квітня 1985 року
відправиться

ПОМИНАЛЬНА СЛУЖБА БОЖА

в церкві св. Михаїла в Ню Гейвені, Конн.
дня 22-го квітня 1986 р., о 8-ій год. ранку

Жертвую в пам'ять Покійного свого Мужа
100.00 дол. на ПАТРІЯРХАЛЬНИЙ ФОНД

Горем прибита —

дружина ТАНЯ БЕРЕЗА-СЕНЕТА

Управа Станиці СУВА в Чикаґо, Ілл.

ділиться з Громадянством і Побратимами сумною вісткою, що 4. 3. 1986 року відійшов у Вічність після тяжкої недуги, на 67-му році життя, наш Побратим,

сотник

Александер Вдовиченко

Опечаленій Дружині і Родині складаємо найглибше співчуття.

УПРАВА СТАНИЦІ

З невимовно глибоким смутком повідомляємо нашу Родину, Приятелів і Знайомих, що у п'ятницю, 18-го квітня 1986 р. вранці, несподівано, відійшов у Вічність наш Найдорожчий

МУЖ, БАТЬКО, ТЕСТЬ І ШВАҐЕР

бл. п.

ОЛЕКСАНДЕР ГРОМОЦЬКИЙ

ПАНАХИДА відбулася у неділю, 20-го квітня 1986 р., о год. 7-ій веч. у похоронному заведенні Hines Rinaldi, 11800 New Hempshire Avenue, Silver Spring, Md.

ПОХОРОН відбувся у понеділок, 21-го квітня 1986 р., о год. 9:30 з похоронного заведення на Український Національний Цвинтар-Пам'ятник, Cedar Hill Cemetery, Washington, D.C.

Горем прибиті:

ХРИСТИНА — дружина
ОЛЕКСАНДЕР — син
ДІЯНА — дочка
ДАРІЯ І ЛЕВ ЛОМИШІ — теща і тесть
МОТРЯ ЛОМИШ — шваґерка
та ближча і дальша Родина

Замість квітів просимо складати датки в Його пам'ять на будову помісної церкви Пресвятої Тройці у Silver Spring, Md.

У глибокому смутку повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що 11-го квітня 1986 року, прийнявши Найсвятіші Тайни, упокоїлася у Бозі в Дітройті, на 70-му році життя,

наша Найдорожча **ДРУЖИНА, МАМА І БАБУСЯ**

бл. п. д-р мед.

ДАРІЯ САВДИК

з дому ГОЛОЙДА

колишній лікар Народньої **Лічниці у Львові,** практикуючий лікар **в Дітройті і Дірборн, Миш.**

ПОХОРОН відбувся в понеділок, 14-го квітня 1986 р. з церкви Непорочного Зачаття ПДМ у Дітройті-Гемтремк, Миш. на католицький цвинтар "Holy Sepulchre" **у Савтфілд, Миш.**

Горем опечалені:

муж — АНДРІЙ
дочка — д-р МАРІЯ САВДИК з чоловіком ВОЛОДИМИРОМ
внук — МИХАСИК АНДРІЙ
Ближча і дальша Родина в ЗСА, Канаді, Англії і Україні

Просимо про молитви за душу Покійної.

ДОРОГІ ЗЕМЛЯКИ-УКРАЇНЦІ! УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ ТА ЙОГО ПОСТІЙНИЙ РІСТ І РОЗВИТОК Є НАЙБІЛЬШОЮ ҐАРАНТІЄЮ СВІТЛОГО МАЙБУТНЬОГО УКРАЇНЦІВ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ ТА ДОПОМОГИ НАШОМУ НАРОДОВІ В ЙОГО ЗМАГАННЯХ ДО ВОЛІ І НЕЗАЛЕЖНОСТИ. ТЕПЕРІШНЯ КОНВЕНЦІЙНА ОРГАНІЗАЦІЙНА КАМПАНІЯ, ЯКУ ВЕДЕ СОЮЗ, МАЄ НА МЕТІ ЗБІЛЬШИТИ ЦЮ ҐАРАНТІЮ. КЛИЧЕМО ВАС — СТАВАЙТЕ ЧЛЕНАМИ УНСОЮЗУ.

У поклоні Кобзареві

У 125-річчя смерти Тараса Шевченка українська громада Ютики, Н. Й., а також численні гості сусідніх громад Рому і Геркімеру вшанували 22-го березня ц. р. національного Пророка України святочним вечором.

Програму відкрив „Заповітом", муз. К. Стеценка, чоловічий хор „Сурма" із Сиракюз під орудою д-ра Ірини Купровської-Андерсон.

В короткому вступному слові Я. Томич вказала на унікальність значення Тараса Шевченка для українського народу. Своїм полум'яним словом він пробудив приспану політичною неволею свідомість нашого народу і став творцем новітньої української нації, вказуючи своїми творами: „хто ми, чиї сини, яких батьків."

Тарас Шевченко—це архітект української політичної державницької програми українства, а для сучасної і наступних ґенерацій—символ національної совісти і морального закону. Теперішні борці за права України — це духові діти Тараса і гідні його послідовники.

У двох музичних композиціях до слів поета „Думи мої" муз. Сніжного і „Вітер віє" аранж. Е. Козака хор „Сурма" відтворив важкі Шевченкові роздуми в північній московській столиці, болючі переживання і тугу за Україною серед чужого оточення.

Докладніше про життя і творчість нашого генія говорив у чітко побудованій доповіді студент Мирон Рабій. Послуговуючися цитатами з поезій Шевченка, доповідач змалював духовість Шевченка, його неповторну любов до України, його повсякчасні намагання рятувати свою націю від загибелі. Звернення Шевченка до своїх земляків, його палкі заклики до „єдиномислія і братолюбія", до боротьби за волю України пронизують усю поетову творчість і є такі ж гостро актуальні тепер, як були півтора століття тому.

Після доповіді учень середньої школи Кривоніс прочитав поему „Розрита могила".

І знову хор „Сурма" пригадав незабутній Шевченків шедевр „Садок вишневий", муз. А. Гнатишина, що кольоритним спогадом-міражем чарівного українського села оживив поетові на мить сірі мури петербурзького каземату-тюрми, де він перебував тоді напередодні свого присуду і заслання. І ще неперевершений траґізмом образ долі України „Встає хмара з-за лиману" в аранжеровці В. Емця, що потрясає слухачами до глибини ші.

На закінчення програми відома з рецитаторського хисту і мистецької передачі поетичного слова Володимира Смик прочитала прекрасний Пролог до поеми „Неофіти" з його зворушливою молитвою до Божої Матері.

Національним гимном закінчено цей вечір пошани і вдячности національному ґенієві вечір, що повинен дати цілій громаді і кожному зокрема духову поживу і силу іти гідно назустріч нелегким проблемам еміґраційних буднів.

Хорові „Сурма" акомпаньювала Стефа Гожак-Мельничук.

Я. Т.

Загальні збори УСО „Тризуб" у Філядельфії

З участю понад 100 членів відбулись в неділю, 2-го березня ц. р., 36 Загальні збори УСО „Тризуб" у Філядельфії.

Після вшанування пам'яті членів, що недавно відійшли у вічність—довголітнього секретаря мґра С. Новоженюка, який до останніх хвилин життя трудився для добра „Тризуба", інж. Романа Литвина, члена Контрольної комісії, дир. М. Алексевича, І.Гасина, М. Лужницької, Я. Палатайка, Р. Шведа, інж. О. Турчина та В. Жука—приступлено до ділових нарад.

Вибрано нову Управу. Її втретє очолив інж. Богдан Сірий, який від молодих років бере активну участь в тризубівській діяльности—чи то як змагун, пізніше як довголітній член Управи, а останні два роки як голова спортово-виховної інституції Філядельфії.

Тут варто пригадати українській громаді, що завдяки його ініціятиві закуплено тризубівську оселю в Горшем, з якої користає ціла громада.

В своєму зверненні до присутніх переобраний голова накреслив плян праці на 1986 рік. Цей плян включає посилення збіркової акції, викінчення танцювальної арени та будову ґаражу. Будівельні пляни будуть зреалізовані цього року завдяки фінансовій допомозі Українського Народного Союзу та Української Щадниці у Філядельфії. Він висловив подяку цим двом інституціям та закликав членів спомагати ті організації, які спомагають „Тризуб". Рівнож склав подяку голові Українського Інженерного Товариства інж. Євгенові Зиблікевичу, молодшому, за уфундування системи соняшного огрівання на Тризубівці Інженерним Товариством у Філядельфії, та попросив мґра Мирослава Петрова передати подяку екзекутиві „Провидіння" за щорічне фундування спортових нагород.

Найбільше уваги на зборах присвячено найновішій тризубівській збірковій акції, так званій ланцюговій системі, при допомозі якої „Тризуб" плянує позбутися свого великого заборговання.

Голова звернувся через членів до цілої української громади, щоб громада включилася в цю благородну акцію. На його заклик частина членів на місці зложила свої датки. Подав до відома що з тепер зібраних датків зліквідовано довготермінову позичку в сумі 8,000 дол., затягнену на додаткове купно землі.

Приємно відмітити, що Горожанський Клюб у Брітолю, який був змушений зліквідуватись, призначив для розбудови „Тризуба" 10,750 дол.

На Загальні збори прибула колишня управа клюбу, яку представив присутнім інж. Ігор Чижович. Чек на повищу суму під загальні оплески присутніх вручив колишній голова згаданого клюбу інж. Б. Сірому, який в імені всіх тризубівців подякував управі клюбу за їхній дар.

Завдяки вмілому провадженні зборів вибраною президією в складі: інж. І. Скіра, предсідник, інж. М. Борецький, заступник, д-р Я. Качай, секретар, полагоджено багато справ. Збори були ділові й короткі.

Ярослав Качай

„Спартанки" відбули курінну нараду

„Спартанки" під час ради в Гантері

В днях 1-го і 2-го березня ц. р. у пенсіонаті „Карпати" родини Шевчуків в Гантері, Н. Й., 14-ий курінь УСП-ок „Спартанки" відбув свою чергову курінну раду, в якій взяло участь біля 50 осіб. Її учасницями були мами, дівчата, студентки і молоді професіоналістки, які прибули навіть з далеких Чикаґо й Торонто.

Курінь „Спартанки" був заснований в 1959 році і сьогодні нараховує 70 активних членок і прихильниць. Його провід під сучасну пору знаходиться у Ню Йорку, але його членство живе у різних українських громадах ЗСА й Канади.

Під час нарад обговорювано курінний правильник, оформлення сеніорського куреня „Спартанок" та плян праці на біжучий рік, включно з переведенням Свята Юрія в Торонто і на „Вовчій Тропі" в Іст Четемі, Н. Й.

Уступаючу курінну команду очолювала ст. пл. Рома Леуш, а цьогорічну очолила Віра Чума. До неї ввійшли також Стефанія (Фуня) Павлишин, Адріяна Лучечко і Христя Чура.

ст. пл. Адріяна Лучечко

Ще про...

(Закінчення зі стор. 2)

уряд УНРеспубліки поборювали погроми, при чому до українського уряду належали також нечисленні особи жидівської національности (Марголін, Красний, Гольдельман тощо). Проте жидівські кола не згадують про погроми денікінців чи большевиків, але всю вину складають на українців. Отже, говорять такі особи, що починають мати антижидівські настрої, треба погодитися з тим, що жиди є нашими ворогами і відповідно до того устійнити нашу тактику супроти жидівських кіл.

Проте, якщо такі настрої починають опановувати пересічну українську громадську масу, то на такий шлях не можуть піти провідні українські політичні і громадські кола. В національній політиці треба керуватися не хвилевими сантиментами й емоціями, але засадами національно-державної рації. Неприязнь, якщо не сказати ворожість, жидівського суспільства до української національно-державної справи є для нас безумовно дуже шкідлива. Мусимо і далі шукати таки шукати, можливостей українсько-жидівського порозуміння. Мусимо спробувати переконати жидів, що їм нема чого боятися відновлення української суверенної держави. Якщо така держава постане, то в ній буде запевнене жидівському населенню України повну свободу і повне рівноправство — на зразок національно-персональної автономії, як то було за Української Народної Республіки в роках 1917-20. І, щоб не бути голослівним і не складати лише принадних обіцянок, скажімо лише одне: Україна запевнить повну свободу жидам в Україні хоч би вже тому, що вона не буде такою сильною державою, як нинішня російсько-совєтська імперія, і буде змушена рахуватися з державами демократичного Заходу і з державою Ізраїля, яка напевно стане дуже поважною силою тоді, коли зникне її ворог, що ним є СССР.

Отже, реасумуючи, не зважаючи на те, що ми зрозуміло огірчені участю жидівських кіл в антиукраїнській кампанії, ми повинні і далі шукати контактів з жидівськими колами. Нам видається, що найлегше буде нам порозумітися з тими особами жидівської національности, які не так давно прибули з СССР і будуть ще прибувати. Правда, ми вже маємо контакти з такими, власне, особами, хоч би назвати ім'я Я. Сусленського й інших йому подібних. Одначе, мені здається, що Я. Сусленський не зумів здобути для себе широкого признання в Ізраїлі і серед жидівських кіл в Америці і Канаді.

Мені насувається думка, чи не можна було б звернутися в справі полагодження українсько-жидівських стосунків до недавно прибулого з СССР Анатолія Щаранського. І в Ізраїлі, і серед жидівських кіл Заходу А. Щаранський користується колосальним авторитетом. До його голосу напевно прислухалися б усі його приятелі жидівської національности. А з деяких його слів, сказаних під час пресових конференцій, можна судити, що він ставиться позитивно до українців, з якими ділив долю в совєтських тюрмах і концтаборах і не посуджує їх в антисемітизмі. Звичайно, треба було б познайомити А. Щаранського з історичним минулим, що затьмарює жидівсько-українські відносини. Якщо він є людиною великого маштабу, на що є всі дані, то він зможе зрозуміти те, чого ще й досі не можуть зрозуміти деякі жидівські кола.

Конкретно: до А. Щаранського треба б було звернутися і запросити його на зустріч з авторитетними українськими колами, давши йому перед тим різні матеріяли, що є в українському посіданні. Мені здається, що найліпше було б, якби таке запрошення для А. Щаранського зробив СКВУ, зокрема його президент — Петро Саварин.

МОВА ПРО УГА

У першій колонці допису д-ра О. Осінчука п. з. „Пам'яті О. Панчишин" („Свобода" ч. 69 з 1-го квітня ц.р.) в трьох місцях замість УГА, до якої зголосилась Ольга Панчишин, помилково написано УПА. В іншому місці (третій рядок знизу в другій колонці) має бути не „аналітичний а „анатомічний". — Ред.

Тенісові турніри на Союзівці

Тенісова ланка УСЦАК, під проводом інж. Романа Ракочого, ст., подає до відома, що на літній сезон на Союзівці заплановані такі турніри:

4-6-го липня — УСЦАК-Схід
9-10-го серпня — Подвійні гри
29-го серпня — 1-го вересня — Крайові чемпіонати УСЦАК
14-15-го вересня — Запрошеневий УНС
28-29-го вересня Подвійні гри Пласт
4-5-го жовтня — КЛК.